

Sajarah Sing Kasingid saka Ayat Patang Puluh – Nomer Enem

Sewelas

Jeff Pippenger

2026-04-02

Nalika kita miwiti nyinau sajarah kang kasamaran iki, kita bakal ngrembug loro-lorone garis ramalan internal lan eksternal kang saiki dimangertèni selaras karo sajarah wiwit ing wektu pungkasan ing ayat patang puluh nganti tekan undhang-undhang Minggu ing ayat patang puluh siji. Garis internal saka sajarah ramalan iku ditandhani déning kitab Wahyu pasal sewelas ayat sewelas. Garis eksternal ditandhani déning kitab Daniel pasal sewelas ayat sewelas. Garis eksternal saka Daniel 11—ayat sewelas tekan ing sajarah ing taun 2014, lan garis internal saka Wahyu 11—ayat sewelas tekan ing sajarah ing tanggal 31 Dhésèmber 2023. Garis eksternal makili sungu Républikan saka kéwan bumi, lan garis internal makili sungu Protestan saka kéwan bumi.

Amerika Sarékat

Kitab Wahyu netepake sawijining bangsa utama minangka pokok rembagan ing dina-dina wekasan. Bangsa iku yaiku kéwan bumi sing meksa sakdonya kabèh supaya nyembah marang kéwan segara kapapalan. Kitab Wahyu netepake siji bangsa utama, siji konfederasi saka sepuluh bangsa, lan siji gréja palsu. Bangsa iku yaiku Amerika Serikat, yaiku kéwan bumi ing pasal telulas; gréja palsu iku yaiku kéwan segara ing pasal telulas; lan konfederasi ala miturut Alkitab sing dumadi saka sapuluh ratu iku yaiku Perserikatan Bangsa-Bangsa. Katelu kakuwasan mau, sing dipralambangaké minangka naga, kéwan, lan nabi palsu ing Wahyu nembelas, nuntun donya menyang Armagedon.

Saben-sabené iku diidhèntifikasi ing Daniel bab sewelas, ayat patang puluh nganti patang puluh lima, ing ngendi pasamuwan palsu tekan pungkasané ana ing antarané segara-segara lan gunung suci kang mulya ing ayat patang puluh lima, kang sacara géografis selaras karo Armageddon ing Kitab Wahyu. Ayat patang puluh diwiwiti ing taun 1798 nalika kéwan segara, yaiku pasamuwan palsu, nampa tatu pati, lan pérangan iku dipungkasi kanthi kéwan segara kang wis kawungokaké manèh mau, yaiku sundel ing Wahyu pitulas, mati kaping pindho, mangkono pérangan iku dipungkasi pas ing panggonan nalika wiwitané. Bangsa utama ing loro-loroné, yaiku ing Kitab Wahyu lan Daniel, iku Amérika Sarékat, yaiku kéwan bumi ing Wahyu bab telulas, bab pambrontakan. Kéwan bumi iku uga nabi palsu ing Wahyu bab nembelas, lan ing ayat patang puluh Daniel bab sewelas, iku kreta-kréta, kapal-kapal, lan para jaranan.

Satengahing Kayekten iku Dudu Kayekten Babarpisan

Bangsa sing dados pokok pirembaran ing Daniel lan Wahyu ing dina-dina wekasan iku Amerika Serikat, lan Daniel pasal sewelas diwiwiti kanthi kanthi cetha ngenali présidhèn pungkasan saka bangsa mau. Kayektèn iki minangka kasunyatan Kitab Suci sing wis mapan, nanging ditampik déning para Advent Hari Ketujuh Laodikia kanthi ndhelik ana ing sangisoré satengahing kayektèn. Satengahing kayektèn sing dienggo ndhelik ing prakara iki yaiku manawa padha sarujuk yèn Amerika Serikat iku kéwan saka bumi ing Wahyu telulas lan uga nabi palsu ing pasal nembelas; nanging padha nampik kanggo nyumurupi yèn Donald Trump iku sawijining pokok pirembaran utama ing ramalan Kitab Suci ing dina-dina wekasan. Gusti Allah ora naté owah, lan nalika Panjenengané sesambungan karo Mesir, Firaun dadi pokok utama ing sajarah ramalan; banjur karo Babil, Nebukadnésar lan Belsyazar kasebut kanthi jeneng. Kores kasebut kanthi jeneng. Darius kasebut kanthi jeneng. Kitab Suci kanthi cetha ngenali panguwasa pungkasan saka kéwan bumi, lan iku dudu mung sebutan samben. Adventisme ngerti sapa Amerika Serikat iku ing ramalan wekasaning jaman, nanging ora bisa nyumurupi yèn Gusti Allah ngrembug bangsa mau lan uga pimpinane ing saben tatanan ramalan, lan kabèh sajarah suci sadurungé iku nggambarake dina-dina wekasan.

Trump ing Wahyu Pungkasan

Donald Trump punika subyek ingkang kapisan wonten ing wahyu pungkasanipun Daniel, ingkang dados puncak saking sedaya wahyu kenabian, boten namung wonten ing kitab Daniel, nanging ugi wonten ing salebeting sadaya Kitab Suci.

Tema saka sesanti pungkasan tumrap sajarah kenabian ing sajroning Sabda Allah yaiku Donald Trump. Panjenengané iku lambang kang nandhani tapak-langkah saka ramalan njaba ing dina-dina pungkasan tumrap sajarah kang kasamar ing ayat patang puluh. Panjenengané uga dadi pranala kang nandhani lan netepaké garis batin saka wong satus patang puluh papat ewu. Wong satus patang puluh papat ewu iku sungu Protestan ing dhuwur kéwan bumi saka Wahyu telulas, lan Donald Trump makili sungu Republik saka kéwan kang padha. Kéwan iku yaiku Konstitusi Amerika Serikat kaya dene kagambarake lumantar pamaréntahan republik konstitusional kang wiwitané netepaké pamisahan ing antarané loro sungu kasebut, nanging ing pungkasané nyawijèkaké sungu-sungu iku dadi sawijining gambar saka kéwan segara kapausan.

Mbakyu White bola-bali nyelarasake reca emas ing Daniel pasal telu karo hukum Minggu ing jaman pungkasan; mula, Nebukadnezar makili sapa? Adventisme bakal ngandhani sampeyan manawa iku Amerika Sarékat, kewan bumi ing Wahyu pasal telulas, kang padha karo ngenali manawa Babilonlah sing nyemplungake Sadrakh, Mesakh, lan Abednego menyang ing geni. Nebukadnezarlah sing déning Kitab Suci diidentifikasi minangka wong sing tanggung jawab nalika hukum Minggu, mula Nebukadnezar iku sapa, manawa dudu présidhèn sing mrentah nalika hukum Minggu sing bakal enggal teka iku dumugi?

Telu

Paningal pungkasanipun Daniel, yaiku paningal ing Kali Hiddekel, kapérang dados tiga bab, ingkang saben-saben cocog kaliyan sipat-sipatipun para malaékat tiga ing Wahyu patbelas. Tiga bab punika nggambaraken malaékat kapisan, kaping kalih, lan kaping tiga, nanging ugi nggambaraken pesen pungkasanipun Daniel. Pesen kapisanipun ing bab satunggal ugi nggambaraken para malaékat tiga ing Wahyu patbelas, lan kanthi mekaten pratandha Alfa lan Omega kaasta wonten ing bab satunggal lan paningal ing Kali Hiddekel.

Wahyu pungkasané Daniel dipasang ana ing kerangka tembung Ibrani “truth,” kang kaanggit saka aksara kapisan, kaping telulas, lan aksara pungkasan, yaiku aksara kaping rong puluh loro, saka abjad Ibrani. Bab sepuluh nedahaké Daniel minangka sawijining siswa wangsit kang diowahi saka wong Laodikia dadi wong Filadelfia ing dina kaping rong puluh loro. Daniel banjur diparingi kakuwatan kanggo mangertèni tambahing kawruh kang wus kabukak segelé, kaya kang dilambangaké ing bab rolas. Bab kapisan lan bab pungkasan saka wahyu iku nedahaké Daniel minangka pralambang saka satus patang puluh papat ewu, yaiku para siswa wangsit kang sejati.

“Apa baé waé kamajuan intelektualing manungsa, aja nganti sawatara mangsa dhèwèké mikir yèn ora ana kabutuhan kanggo nлити Kitab Suci kanthi jero lan tanpa kendhat supaya oleh pepadhang kang luwih gedhé. Minangka sawijining umat kita katimbalan, saben wong siji-sijiné, supaya dadi para murid pratélan.” Testimonies, jilid 5, 708.

Bab kapisan ngenali kayektèn-kayektèn sing padha karo wahyu Kali Hiddekel, lan bab kapisan saka wahyu Kali Hiddekel uga ngenali kayektèn sing padha karo bab katelu lan pungkasané. Kitab Daniel nggawa tandha tangan Alpha lan Omega, amarga bab kapisan ngenali proses pangujian telung undhak saka Injil langgeng, lan mangkono uga bab rolas. Banjur, ing sajroning telung bab kang nyusun wahyu pungkasané Daniel, bab kapisan iku alpha lan bab katelu iku omega. Iki selaras karo panggawéné Daniel kang kapisan ngenani panganan apa kang kudu dipangan, lan panggawéné kang katelu lan pungkasan nalika dhèwèké diadili déning Nebukadnézar sawisé telung taun. Panggawéné alpha ing Daniel bab siji ana ing babagan metodologi pasinaon Kitab Suci, kaya kang dilambangaké déning mangan panganan Babilon utawa panganan sayuran.

Kasetyan Daniel marang metodologi “baris demi baris” ndadèkaké dhèwèké katemokaké manawa “ing samubarang prakara kawicaksanan lan pangerten, sing diprentahaké raja marang wong-wong mau, raja nemokaké wong-wong mau sapuluh tikel luwih becik tinimbang kabèh para ahli sihir lan juru lintang sing ana ing sakèhé karajané.” Ing omega pasal rolas, para wicaksana iku sing mangertèni samubarang prakara kawicaksanan sing katambah nalika Sabda kenabian dibukak segelé. Pasal rolas iku omega tumrap pasal siji, lan uga omega tumrap pasal sepuluh, yaiku alpha saka wahyu Hiddekel. Ing alpha pasal sepuluh iku, Daniel mapan ing pengalaman rohani sing selaras karo para wicaksana sing mapan ing pengalaman intelektual ing pasal rolas. Pasal siji negesaké yèn metodologi sinau Kitab Suci iku sing ndadèkaké murid nubuatan bisa mapan ana ing kayektèn kanthi rohani lan uga intelektual supaya bisa disegel.

Nggambarake para siswa wangsit sing sejati ing dina-dina wekasan, Daniel lan telu priyayi pinilih iku minangka wong-wong wicaksana sing ora mung mangertèni tambahing kawruh kang kabukak segelé ing wektu wekasan ing taun 1989, nanging uga mangertèni tambahing kawruh ing 9/11. Pungkasané, padha uga mangertèni tambahing kawruh kang kabukak segelé ing tanggal 31 Desember 2023.

Nalika ngupaya pepadhang ing pitedah kenabianing Allah, wong-wong mau kaowahi saka gerakan Laodikia Advent Dina Kaping Pitu saka satus patang puluh papat ewu dadi gerakan Filadelfia saka satus patang puluh papat ewu. Nalika owah-owahan iku dumadi, wong-wong mau kapisahake saka para wong kang mlayu saka wahyu bab kaca pangilon.

Piwulang Bab Pambrontakaning Manungsa

Bab sepuluh lan rolas ngrembug bab satus patang puluh papat ewu, awit wong-wong iku minangka langkah kapisan lan kaping telu sajroning kerangka kayekten. Sawisé diparingi kakuwatan déning pengalaman batin saka wahyu pangilon ing bab sepuluh, bebarengan karo dipadhangi déning pangerten Daniel rolas kang wus kabukak segelé, wong-wong iku kudu martakaké piweling bab pambrontakan manungsa. Piweling bab pambrontakan manungsa iku kaambarake déning kitab Daniel lan Wahyu, lan piweling bab pambrontakan iku dipasang ana ing sajroning kerangka kenabian karajan-karajan ing wangsit Kitab Suci kang katetepaké ana ing Daniel. Simbolisme kenabian saka paseksèn bab pambrontakan manungsa sajroning kitab Daniel katuduhaké kanthi jangkep ana ing bab sewelas. Bab sewelas iku sawijining sajarah kang diwiwiti nalika pungkasaning Babil lan wiwitaning wong Media lan Persia. Mulané, bab iku diwiwiti saka tatuning pati Babil, kang dadi pralambang tumrap tatuning pati kapausan ing taun 1798. Nalika tatuning pati kapausan mari ing angger-angger Minggu kang bakal enggal rawuh, dheweke dadi sirahing pasamuwan telu-lapis saka naga, kéwan galak, lan nabi palsu. Sawisé kuwi, dheweke dadi wanita kang nunggang kéwan galak ing Wahyu pitulas, lan ana ing bathuké wanita iku katulis Babil Agung. Ing angger-angger Minggu kang bakal enggal rawuh iku, tatuning pati saka Babil lan saka kapausan padha mari.

Pambrontakan manungsa kang kawakili wiwit jaman Babil nganti tekan pungkasaning donya iku dadi rerangkèn dhasaring kitab Daniel, lan pasal sewelas iku pesen sunnat lahiriah kang nyathet pambrontakan iku ing dina-dina pungkasan. Paseksèn bab pambrontakan kang kapanggih ing pasal sewelas iku salaras karo lan ana ing sajroning enem ayat pungkasaning pasal mau. Enem ayat pungkasan iku minangka pesen bab pambrontakan manungsa, lan enem ayat pungkasan mau kawakili kanthi lan ana ing sajroning sajarah sinigid ing ayat patang puluh. Mangkono, kitab Daniel kasuda dadi siji pasal, kang sabanjuré kasuda dadi enem ayat saka pasal iku piyambak, lan banjur kasuda manèh dadi sajarah sinigid saka satengah pungkasaning siji ayat.

Bab sewelas nggambarake aksara kaping telulas kang didhisiki déning aksara kapisan lan dipungkasi déning aksara pungkasan saka abjad Ibrani, lan kang kapisan lan kang pungkasan iku tansah padha. Bab kapisan netepake manawa wong wicaksana kapisah saka

wong bodho ana ing wahyu pangilon, lan bab pungkasan netepake manawa wong wicaksana kapisah saka wong bodho ana ing pambukan segel. Ilham maringi weruh marang kita manawa panyegelan tumrap satus patang puluh papat ewu iku sawijining “mapan ing sajroning kayektèn, loro-loroné sacara intelektual lan spiritual.” Bab sepuluh netepake panyegelan satus patang puluh papat ewu sacara spiritual, lan bab rolas nuduhake kang intelektual. Bab sepuluh netepake telung panyentuhan lan telung sesambungan karo makhluk swarga. Bab rolas netepake panyucèning wong wicaksana kanthi telung tataran kang katindakaké lumantar tambahé kayektèn nubuatan sacara intelektual minangka “kasucekake, diputihaké lan diuji.” Kaya déné bab sepuluh nduwèni loro lambang saka telu, yaiku telung panyentuhan lan telung patemon swarga, mangkono uga bab rolas nduwèni prosès pangruwatan kanthi telung tataran, sarta telung nubuatan wektu.

Telung pasrawungan kaswargan ing pasal sepuluh ngasta pratandha kayekten, awit makhluk kaswargan kang kapisan lan kang pungkasan sesambungan karo Daniel iku malaékat Gabriel, lan kang ana ing tengah yaiku Mikhaèl. Ana telung malaékat, nanging Kristus iku Malaékat ing tataran kapindho. Telung jamahan iku nglambangaké sawijining panguwatan maju-maju kanthi telung tataran marang Daniel. Ing sajroning pérangan iki Daniel nyebutaké sesanti looking glass kaping telu, lan kanthi mangkono panjenengané nempataké telung sesanti looking glass iku ana ing sajroning pitu rujukan marang sesanti mareh ing pasal sepuluh. Kaping pindho tembung Ibrani mareh diterjemahaké dadi “appearance,” lan kaping pindho dadi “vision,” lan kaping telu liyané diterjemahaké dadi “vision.” “Kaping telu liyané” iku dudu mareh, nanging wangun féminin saka mareh, yaiku marah. Pasal sepuluh ngandhut telung jamahan panguwatan kang maju-maju, telung pasrawungan kaswargan kang ngasta pratandha kayekten, lan telung sesanti looking glass kang dadi pérangan saka pitu rujukan marang panampakané Kristus.

Pamenangan

Kaping pindho tembung mareh diterjemahaké minangka “panampakan” cocog karo kaping pindho tembung iku diterjemahaké minangka “wahyu.” Bebarengan, loro-loroné nandhakaké Kristus minangka sawijining pralambang sing katon minangka tenger dalan ing sajarah kenabian. Ing Wahyu pasal sepuluh, sawijining malaékat tumurun lan nempataké sikilé siji ing dharatan lan sijiné manèh ing segara. Sister White mratélakaké marang kita yèn malaékat iku “ora kurang saka pribadi Yesus Kristus piyambak.” Malaékat ing Wahyu pasal sepuluh iku yaiku “panampakan” Kristus ing sajarah kenabian. Panjenengané katon ing ayat telulas saka Daniel pasal woluh minangka Palmoni, lan wiwit Wahyu pasal lima Panjenengané katon minangka Singa saka taler Yehuda. Daniel nggambaraké wong-wong ing jaman wekasan sing ngetutaké panampakan-panampakan kenabian Kristus, ing ngendi waé Panjenengané lumampah. Manawa padha setya nindakaké mangkono, wong-wong mau bakal dituntun menyang wahyu pangilon, déné wong-wong sing ora setya padha mlayu.

Pasal rolas bab pambesutan telung undhak-undhakan kang adhedhasar pangerten tumrap kawruh kang saya katambahi nalika sawijining wangsit kabukak meterainé, katut déning telung “ramalan wektu,” kang makili telung panggenapan kang béda kanggo saben telung

ayat mau. Rolas atus sawidak taun ing ayat pitu, rolas atus sangang puluh taun ing ayat sewelas, lan telulas atus telung puluh lima taun ing ayat rolas nandhani telung ayat kang saben-saben ngemu ramalan wektu sing wis kapanggeni ing sajarah, lan sawisé iku diakoni déning para Millerit minangka pameca sajarah tumrap piwulang kang padha wartakaké. Pratelan ing ayat mau, panggenapan sajarahé, lan panganggoné sajarah iku déning para Millerit dadi paseksi tumrap panggenapan telung ramalan mau ing jaman pungkasan. Nanging panganggoné wektu déning para Millerit wis ora sah manèh, mula rujukan-rujukan wektu ing ayat-ayat mau kudu ditrapaké minangka pralambang, dudu minangka wektu. Pralambang iku ditetepaké ing ayat-ayat mau lumantar nerapaké ayat kasebut, panggenapan sajarahé ayat mau, lan panyajèn piwulangé déning para Millerit.

Kronologi pambrontakan manungsa ing bab sewelas dirajut bebarengan déning aliansi, prajanjèn, lan pakaryan prasetyan. Pakaryan-pakaryan prasetya manungsa kang kaambar sajroning sajarah bab sewelas dipapandhingaké karo prasetyan Ilahi.

“Ing dina-dina pungkasan sajarah bumi iki, prajanjaning Allah karo umaté kang netepi dhawuh-dhawuhé bakal dianyari.” Review and Herald, 26 Februari 1914.

Rum ngadegaké sakabèhé wawasan iku, lan nalika Rum kapausan sepisanan dipunrembag ing pasal sewelas, dhèwèké dipunwastani “wong-wong kang nilar prasetyaning prajanjian suci.” Garis internal ing Daniel pasal sewelas, kang ugi dados garis internal ing salebeting sajarah kasingid saking ayat patang puluh, nggambaraké wong-wong kang lumebu ing prajanjian kaliyan Allah ing dina-dina wekasan, déné garis eksternal mratélakaké wong-wong kang nilar prajanjian mau piyambak. Nalika njlentrehaké golongan wong kang boten badhé pikantuk paédah saking tambahing kawruh ing dina-dina wekasan, sajarah eksternalipun dipunanyam ing nginggil benang profetik saking prajanjian-prajanjian manungsa ingkang sampun kapedhot.

Ing sajroning garis internalé wong satus patang puluh papat èwu, ana manéka simbol lan pepindhan ngenani sesambetan prajanjiané Allah karo umat tinggalané ing dina pungkasan. Simbol angka “sewelas” iku salah siji saka kayektèn-kayektèn mau, lan kasunyatan yèn ayat kaping sewelas saka pasal sewelas netepaké sesanti eksternal lan internal tumrap dina-dina pungkasan, ditekanaké déning Yesaya nalika piyambakipun nandhesaké ancas lan pakaryané umat prajanjiané Allah ing dina pungkasan ing pasal sewelas, ayat sewelas.

Lan ing dina iku bakal kelakon, manawa Pangeran bakal ndhatengaké astanipun manèh kaping pindho kanggo ngrebut bali para turahaning umat kagunganipun, kang isih kari, saka Asyur, lan saka Mesir, lan saka Patros, lan saka Kus, lan saka Elam, lan saka Sinear, lan saka Hamat, lan saka pulo-puloné segara. Yesaya 11:11.

Panyebaran

Ing dina-dina wekasan, umaté Allah sing kari bakal wis kaping pindho kacawisaké, mula prelu diklumpukaké. Ayat pitu saka Daniel rolas nemtokaké anané pamecaré umaté Allah ing dina-dina wekasan, mangkono iku makili sèwu rong atus sawidak dina minangka

pralambang saka pamecar.

Lan aku krungu wong kang nganggo sandhangan mori lenan, kang ana ing sadhuwure banyuning kali iku, nalika dhèwèké ngacungaké tangané tengen lan tangané kiwa marang swarga, lan sumpah marga saka Panjenengané kang gesang ing salawas-lawasé, manawa iku bakal kelakon sajrone satunggal mangsa, rong mangsa, lan satengah mangsa; lan manawa dhèwèké wis ngrampungaké panyebaran kakuwatané umat suci, samubarang iki kabèh bakal rampung. Daniel 12:7.

Kaloro seksi mau kasebar ing Wahyu pasal sewelas sawisé padha mènèhi paseksèné.

Lan nalika wong loro iku wus ngrampungaké paseksèné, kéwan galak kang munggah saka jurang tanpa dhasar bakal ngayahi perang nglawan wong-wong mau, lan bakal ngalahaké wong-wong mau, sarta matèni wong-wong mau. Lan layoné bakal gumléthak ana ing dalan kutha gedhé, kang miturut teges rohani kasebut Sodom lan Mesir, ing papan Gusti kita uga kasalib. Lan wong-wong saka para bangsa, taler-taler, basa-basa, lan suku bangsa bakal ndeleng layoné lawasé telung dina lan saparo, lan ora bakal ngidinaké layoné disarèkaké ing kubur. Lan wong-wong kang manggon ana ing bumi bakal padha bungah marga saka iku, lan padha seneng-seneng, sarta bakal padha kirim-kiriman peparing siji marang sijiné; amarga nabi loro iki wis nyiksa wong-wong kang manggon ana ing bumi. Wahyu 11:7–10.

Ing ayat sabanjuré, yaiku ayat sewelas, loro seksi iku ditangèkaké saka patiné ana ing dalan Sodom lan Mesir. Pati sing padha iku digambaraké déning Yehezkiel minangka lebak balung-balung garing, mati, lan sumebar. Loro seksi iku makili sungu Republik lan Protestan sing dipatèni ing taun 2020. Sungu Protestan mati nalika ramalan palsuné ngenani 18 Juli 2020, lan sungu Republik mati nalika pemilu 2020 sing dicolong. Yesaya negesaké yèn nalika para seksi iku ditangèkaké manèh, kang déning dhèwèké diidentifikasi minangka diklumpukaké kaping pindho, para seksi iku dadi panji sing nglumpukaké para buruh jam kaping sewelas.

Lan ing dina iku bakal ana oyodé Isai, kang bakal ngadeg minangka panji tumrap para bangsa; marang Panjenengané para bangsa liya bakal padha ngupaya, lan papan paleremané bakal mulya. Lan bakal kelakon ing dina iku, manawa Gusti bakal ngacungaké asta-Né maneh kaping pindho kanggo ngluwari turahaning umaté, kang isih kari, saka Asyur, lan saka Mesir, lan saka Pathros, lan saka Kus, lan saka Elam, lan saka Sinear, lan saka Hamat, lan saka pulo-puloné segara. Lan Panjenengané bakal ngedegaké sawijining panji tumrap para bangsa, lan bakal nglumpukaké wong-wong buwangané Israèl, sarta ngimpun wong-wong sing kasebar saka Yéhuda saka patang pojoking bumi. Yesaya 11:10–12.

Nalika Pangéran ngunjukaké asta-Nya kaping pindho kanggo nglumpukaké, Panjenengané nglumpukaké “wong-wong buwangan Israèl.” “Wong-wong buwangan Israèl” dadi panji tumrap para bangsa liya, lan marga saka iku wong-wong mau kudu dibuwang luwih dhisik sadurungé diklumpukaké. Wong-wong mau wis dibuwang menyang lembah balung-balung mati kagungané Ezekiel, lan sawisé dipatèni, wong-wong mau padha gumlethak ing dalan,

ing papan ing ngendi uga Gusti kita kasalib, nalika golongan sijiné padha bungah.

Padha rungokna pangandikané Pangéran, hé wong-wong kang gumeter marang pangandikané; para sadulurmu kang sengit marang kowé, kang ngusir kowé marga saka asmaningSun, padha ngandika, “Muga Pangéran kaluhuraké”: nanging Panjenengané bakal ngatingal kanggo kabungahanmu, déné wong-wong mau bakal kawirangan. Yesaya 66:5.

Wong-wong kang giris marang Sabdaning Allah diuncalaké metu déning para saduluré, yaiku wong-wong kang sengit marang wong-wong mau. Yeremia nerangaké apa kang bakal kelakon marang para sadulur kang sengit marang panji.

Mulane mangkono pangandikané Pangéran: Lah, Ingsun bakal ndhatangaké bilai marang wong-wong mau, kang ora bakal bisa oncat saka ing kono; lan sanadyan padha sesambat marang Ingsun, Ingsun ora bakal miyarsakaké wong-wong mau. Yeremia 11:11.

Konteks ayat kaping sewelas punika inggih prajanjianipun Allah, lan sadaya para nabi ngrembag bab wekasaning jaman; mila prajanjian ingkang dipunrembag punika inggih pamrenewaning prajanjian kaliyan satunggal atus patang dasa sekawan èwu.

Pangandika kang tumeka marang Yeremia saka Pangeran Yehuwah, mangkene: Rungokna tembung-tembung prejanjian iki, lan kandhakake marang wong-wong Yehuda lan marang para pedunung Yerusalem; lan kandhaa marang wong-wong mau: Mangkene pangandikané Pangeran Yehuwah, Allahé Israèl: Kaipatèn wong kang ora mituhu marang tembung-tembung prejanjian iki, kang Dakkarsakaké marang para leluhurmu ing dina nalika Ingsun ngirid wong-wong mau metu saka tanah Mesir, saka pawon wesi, kanthi pangandika: Padha mituhua swaraningSun lan lakonana, miturut sakèhé kang Dakdhawuhaké marang kowé; temah kowé bakal dadi umat-Ku, lan Ingsun bakal dadi Allahmu; supaya Ingsun netepaké supata kang wus Dakucapaké marang para leluhurmu, yaiku maringi wong-wong mau tanah kang mili susu lan madu, kaya ing dina iki. Banjur aku mangsuli lan matur: Amin, dhuh Pangeran Yehuwah.

Sang Yehuwah banjur ngandika marang aku, “Makwakna sakehing pangandika iki ana ing kutha-kuthane Yehuda lan ana ing dalan-dalane Yerusalem, kanthi ngandika: Rungokna tembung-tembunge prajanjian iki lan tindakna. Amarga Ingsun kanthi temen-temen wis menahi pepenget marang para leluhurmu wiwit ing dina nalika Ingsun ngentasake dheweke metu saka tanah Mesir, nganti tekan dina iki, tansah enggal-enggal lan menehake pepenget, kanthi ngandika: Tumulunga marang swaraningSun. Nanging dheweke ora tumuli manut, lan ora ngudhari kupinge, nanging saben wong lumaku manut pamayanging atine kang ala; mulane Ingsun bakal ndhatengake marang dheweke sakehing pangandika prajanjian iki, kang Ingsun dhawuhake supaya ditindakake; nanging dheweke ora nindakaké.”

Pangéran ngandika marang aku, “Ana pakumpulan ala tinemu ana ing antarané wong-wong Yehuda lan ing antarané para pedunung Yerusalem. Wong-wong iku padha bali marang pialané para leluhuré, sing padha ora gelem ngrungokaké pangandikan-Ku;

lan padha ngetutaké allah-allah liyané kanggo ngabekti marang iku. Wong Israèl lan wong Yehuda wis nglanggar prejanjian-Ku kang Sun-damel karo para leluhuré. Mulané kaya mangkéné pangandikané Pangéran: Lah, Aku bakal ndhatangaké piala marang wong-wong iku, sing ora bakal bisa disingkiri déning wong-wong mau; lan senjata padha sesambat marang Aku, Aku ora bakal miyarsakaké wong-wong mau.” Yeremia 11:1-11.

Bab prakara paukiman tumrap Adventisme Dina-Kaping-Pitu Laodikia sing diidentifikasi déning Yérémia iku diulang déning Yéhezkièl ing pasal kaping sewelas, ayat kaping sewelas.

Kutha iki ora bakal dadi panci godhoganmu, lan kowé ora bakal dadi daging ing satengahé; nanging Aku bakal ngadili kowé ana ing tapel wates Israèl. Ezekiel 11:11.

Ilham kanthi langsung negesake yèn panyegelan ing Yehezkiel bab sanga iku satemene panyegelan kang padha karo panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat ewu ing Wahyu pitu. Ayat sewelas saka bab sewelas iku mung nerusake reroncening carita Yehezkiel bab pengadilan tumrap pasamuwan Advent Dina Kaping Pitu, kang déning Sister White dipituturaké minangka Yerusalem ing Yehezkiel bab sanga. Wong-wong kang ora nampa segel iku diadili lan dirusak ana ing wahyu saka bab sanga nganti sewelas.

Paningal bab 9/11 ing Yehezkiel nedahaké manawa wong-wong kang ora setya digawa metu saka Yerusalem supaya diadili, mula kanthi mangkono netepaké pamisahan pungkasan saka wong-wong kang ngakoni awaké minangka pasamuwan pungkasan kang digambaraké ana ing kitab Wahyu. Lambang “sewelas, sewelas” iku minangka lambang prejanjian kang lumebu ing antarané Gusti Allah lan wong satus patang puluh papat ewu. Nalika cacahing angka-angka mau dijumlahaké, asilé dadi rong puluh loro, yaiku saprasepuluh saka rong atus rong puluh, salah siji saka pralambang-pralambang gabunganing Kaallahan karo kamanungsan.

Rong atus rong puluh taun antarané 677 lan 457 SM nyambungaké ramalan Daniel bab rong éwu telung atus dina karo ramalan wektu Musa bab pitu mangsa. Kathah ingkang saged dipunmangertosi saking rong atus rong puluh taun punika minangka pralambang pakaryan pangruwating dosa ingkang kawiwitan nalika kalih ramalan punika dumugi bebarengan ing taun 1844. Kathah ingkang saged dipunwedharaken bab punapa ingkang dipunlambangaken kanthi pralambang déning wilangan rong puluh loro minangka saprasepuluh saking rong atus rong puluh, kados dene prakawis punika ugi tumrap wilangan sewelas. Ing ngriki, ingkang kula kepéngin tandhai punika gegayutan antawisipun sewelas lan rong puluh loro.

Kita badhé nerusaké pamikiran-pamikiran punika wonten ing artikel salajengipun.